

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2019. december 15.
(vasárnap)**

Horváth Géza

ÖRÖK SZÖVETSÉG

Énekek: 168,1,4; 312; 296,1,4-5

Lekció: Gal 3,10-22

Alapige: Zsid 13,20

Imádkozzunk!

Édesatyánk, dicsőítünk Téged, hogy ezen a reggelen is úgy fordulhattunk Hozzád, mint irgalmas, nagy Úrhoz. Légy áldott érte, hogy ha így ismertted már meg magadat velünk, hogy Te irgalmas vagy, késedelmes a haragra és nagykegyelmű. Megvalljuk Neked bűnbánattal, hogy nem mi vagyunk Neked hű néped, hanem Te vagy nekünk hűséges Istenünk. Megvalljuk Előtted, hogy hűtlenek vagyunk, hűtlenek voltunk, és kész a szívünk állandóan a hűtlenségre. Köszönjük, hogy Te szeretetedből és irgalmadból mégis nagy kegyelemmel hordozol bennünket. Köszönjük, hogy mégsem fordulsz el szóltanul tőlünk, hanem éltető igédet adod nekünk, életnek beszédét tárod elénk.

Köszönjük, hogy a Te nagy szeretetedet vérrel pecsételted meg a Golgota keresztjén. Őérte kérünk, a mi egyetlen, hűséges Megváltónkért és Közbenjárónkért, Atyánk, aki által megbékéltél velünk, és aki által van a mi bűneink bocsánata, hogy részesíts minket ismét Jézus Krisztus javaiban, Jézus Krisztus által juttatott drága ajándékokban! Részesíts bennünket azokban a Vele együtt azokban a csodálatos ajándékokban, amit Te készítettél a Téged szeretőknek!

Köszönjük Neked, hogy egybegyűjtöttél bennünket ezen az adventi reggelen. Hálásan köszönjük, hogy felébredhettünk, hogy új napot hoztál nemcsak ránk, hanem erre az egész teremtett világra, és köszönjük, hogy ezen a mai napon hangzik a Te igéd sok-sok helyen, ahol Jézus Krisztust hirdetik tisztán és elegyítetlenül. Kérünk Téged, hogy adj halló fület és értelmes szívet nekünk, hogy megértsük mi a Te jó, kedves és tökéletes akaratod! Köszönjük, hogy velünk vagy, és itt vagy köztünk.

Amen.

Igehirdetés

Isten ígéjét hallgassuk meg a Zsidókhoz írt levél 13. fejezetének 20. verséből. A megnevezett helyen így van megírva Isten ígéje: „*A békesség Istene pedig, aki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztorát örök szövetség vére által, a mi Urunkat, Jézust...*”

Kedves testvéreim, Istennek az előbb hallott ígéje alapján joggal mondhatnánk, hogy ez nem annyira adventi üzenet! Egy kedves testvérünk a közelmúltban kérte, hogy jó lenne, ha egyszer erről az ígéről lenne szó, hogy mit is jelent, amit áldásként sokszor hallunk az istentisztelet végén, hogy tudniillik, Jézus Krisztust, örök szövetség vére által kihozta a halálból, mint a juhok nagy pásztorát a békesség Istene! Amikor egy folyópartra vagy tópartra megyünk, azt nézzük, hogy látszik-e az alja! A víz tisztaságát nem a laboratóriumi vizsgálatokból állapítjuk meg, hanem onnan, hogy látszik-e a folyónak vagy a tónak az alja, a főveny vagy a kavics, és boldogok vagyunk, hogyha látszik, mert akkor tiszta a víz.

Ezért úgy voltam vele, hogy nem baj, ha ezen az adventen és karácsony ünnepeén egy kicsit a mélyére nézünk az ige üzenetének, és nagy örömmel mondom a testvéreknek, hogy „látszik az alja”; egészen átlátszóan tiszta az evangélium csodálatos üzenete! Jó, hogyha adventben mi is erre figyelünk; most nem arra, hogy Isten elküldte Jézust, hanem arra, hogy kihozta a juhok nagy Pásztorát, mégpedig örök szövetség vére által! Azért is jó, ha ezzel foglalkozunk, mert ne felejtjük el, hogy Jézus Krisztus testet öltésének értelme és célja a keresztség volt; ezért a karácsony soha nem szemlélendő önmagában! Szeretném, ha látnánk, hogy a hívő ember számára a karácsony nemcsak egy meleg hangulatú kedves ünnep, hanem Jézus Krisztus szenvedésének a kezdete, vagy, ahogy majd karácsonykor fogjuk hallani, ha Isten éltet bennünket, az Ő megaláztatásának a kezdete. Nagyon jól látták a reformátorok, amikor azt mondták, hogy Jézus Krisztusnak az egész földi élete szenvedés volt, de különösen is annak vége; és valóban így van, mert amikor Jézus Krisztus eljött, az egy óriási szenvedésnek a kezdete volt. A karácsony fényére tehát a mi számunkra a keresztség árnyéka vetődik azonnal.

Nézzük meg ennek az ígének alapján, hogy mit is jelent az, hogy „örök szövetség vére által kihozta a juhok nagy Pásztorát. Mit jelent az, hogy „örök szövetség”? Mit jelent a Szentírásban maga ez a szó, hogy „szövetség”? Jó, hogyha ezt meglátjuk, mert átítatja az egész Szentírást ez a gondolat, ez a csodálatos akarat! Isten az embert erre a szövetségre méltatja, vagyis a szövetség Isten és ember között egy olyan kapcsolat, mely által Isten kinyilatkoztatja az ember számára az Ővele való közösség útját és módját. Az ember ezeket a kitételeket tudomásul veszi, tudniillik e szövetség megtartásának jutalmát vagy e szövetség meg nem tartásának a következményeit.

Tehát, a szövetségben tárja Isten elénk a Vele való kapcsolatnak a lehetőségét, a szövetség megtartásának jutalmát. Erről beszél a Galáciabeliekhez írt levél 3. fejezete, és a 12. versében ez áll: a törvény nincs hitből, hanem ha valaki azokat betölti, él azok által. Ez a szövetség jutalma, hogy annak a szövetségnek, amelyet Isten köt az emberrel, az lesz a következménye, hogy ha az ember megtartja, akkor él azok által. A Gal 3,10-ben meg azt mondja Isten ígéje, hogy „átkozott, aki nem marad meg ebben a szövetségben”. Tehát, a szövetség meg nem tartása az

ember számára átkot, büntetést jelent. Éva nagyon világosan látta a Paradicsomban, amikor azt mondta: ne egyetek ebből, meg se illessétek, hogy meg ne haljatok!

Tehát az ember fel tudja fogni ennek a szövetségnek az áldását vagy átkát, a jutalmát vagy büntetését. Éva fel tudta fogni, mert így mondja: Isten azt mondta, hogy „ne egyetek, hogy meg ne halljatok”, ugyanakkor tudta azt is, hogy „ezt cselekedd és élsz”! Ezt a teológia úgynevezett „cselekedeti szövetségnek” hívja, és a szövetség Isten és ember között azért nagyon fontos gondolat, mert azt jelenti, hogy Isten egy speciális formát keresett, hogy az emberre gondot tudjon viselni. Az ember nem volt állat vagy személytelen valóság. Ez különbözteti meg az embert minden más teremtett lénytől. Figyeljétek meg, ha így nézzük a Hegyi beszédet, hogy Istennek mennyivel más az állatvilággal és a növényvilággal való kapcsolata! Jézus Krisztus azt mondja a Hegyi beszédben: nézzétek meg az égi madarakat, nem aratnak, nem vetnek, és mennyei Atyátok eltartja azokat! Nézzétek meg a liliumokat, hogy milyen csodálatosan tudnak pompázni; még Salamon sem öltözött így a dicsőségben! És akkor Jézus Krisztus mond egy olyan mondatot, amit sokszor nem értünk: de több az élet, hogynem az eledel. Ezzel Jézus azt akarja elmondani: ember, a te számodra Isten nem csak azt készítette, hogy egyél és ruházkodjál, ezt az állatoknak készítette, meg a növényeknek! A te számodra szövetséget készített. Teveled egy különleges, speciális kapcsolatot akar létrehozni Isten!

Mennyivel másabb Isten gondviselése ránk, emberekre nézve, mint az egész növény- vagy állatvilágra nézve! Speciális kapcsolat. Isten az emberrel egy külön viszonyba lép, és a Biblia ezt nevezi szövetségnek. Mégpedig nem az egyes ember és Isten között jön létre ez a szövetség, hanem az emberiség közötti kapcsolatot Ádám által hozza létre. Ő a szövetség feje. Az Újszövetségben pedig a gyülekezet és az Isten közötti kapcsolatot jelenti Jézus Krisztus által. Ádám által az emberiséggel kötött szövetséget, Jézus Krisztus által pedig a gyülekezettel, a hívőkkel kötött szövetséget.

A bűneset következtében az ember elveszítette minden készségét és képességét arra, hogy a cselekedeti szövetség által üdvözüljön, mert tudniillik a törvényt nem tudja megcselekedni, nem tudja megtartani! Ezt cselekedd és élsz – csak-hogy a bűneset következtében az ember számára ez lehetetlen, de valahogy mégis beivódott az emberi gondolkodásba. Figyeljétek meg, hogy hogyan látjuk ma a 21. században ennek a cselekedeti szövetségnek a nyomait, hogy „ezt cselekedd és élsz”; „tartsd meg a parancsolatot, és bemész a mennyországba”! Csak az ember nem tudja megtartani, de azt hiszi, hogy igen, és beivódott a gondolatainkba: „mit tegyek, hogy üdvözöljek”? Hányan kérdezik meg a Bibliában, hányan gondolják úgy, hogy ezért tehetnek valamit! „Jó mester, mit tegyek, hogy üdvözöljek?” – megy oda a gazdag ifjú. Jézus rávezeti: a parancsolatokat tudod! „Ó, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva!” Aztán van egy, ami miatt elmegy szomorúan, mert sok jószága volt. Ezen elbukott a gazdag ifjú. Az emberben ma is ott van ez, testvérek!

Éppen ezen a mai napon, ha valaki bekapcsolja a televíziót, akkor egész nap azt fogja hallani, hogy jónak lenni jó, és telefonálj, ajánlj fel valamit! Aztán megtudjuk, hogy melyik cég vagy magánszemély mennyit ajánlott fel, amit majd el fog küldeni egy bizonyos alapítványnak. Mindig gyűjtenek valamire! Tegnap is lehetett

egy ilyen hírt hallani a médián keresztül, hogy ömlik a Mikulásgyárba az ajándék. Futószalagon megy már szinte minden, mert az ember különösen ilyenkor azt hiszi, hogy cselekedeti szövetségben él. Valamit tenni kell! Valamilyen cselekedetével, jótettemmel az Isten szövetségét, a Vele való kapcsolatot talán ki tudom érdemelni!

Egyszer megkérdezte tőlem valaki: hát Teréz anya csak üdvözült? Kicsit gondolkoztam, és azt mondtam neki: hogyha ő egyedül Jézus Krisztusban, mint Megváltójában és Közbenjárójában hitt, akkor igen, de mert leprásokat kötözött be, azért nem! Ha ő Jézus Krisztust tartotta egyedüli Megváltójának, Szabadítójának, Közbenjárójának, akkor üdvözült, de azért, mert ennyi mindent tett, azért üdvösség nem jár! Lehet, hogy jár érte köszönet, de üdvösség nem, mert ahhoz, hogy egymillió leprást valaki beköltözzön, talán elég a humánus is, esetleg hit nélkül! De Jézus Krisztus azt mondta: ha adtok, az én nevemben, énrám nézve, énmiattam... a hitre nézve cselekedjétek!

A hitnek vannak cselekedetei, és nem a cselekedetekből származik a hit. Az Istentől való jutalom, vagy üdvösség, vagy szövetség. Ha cselekedetekért lenne, akkor az ember állandó lelkiismeret-furdalásban élne, mert nem tudná, hogy mennyi az elegendő! Segítettem egy nyomorultnak ötezer forinttal, de nem tízzel kellett volna? Volt idő, amikor az egyház ebből nagy hasznot profitált, mert azt mondta: majd én mondom meg neked, hogy mennyi az annyi! Aztán ha úgy ítélem, hogy elég, akkor elég, ha nem, akkor meg nem! Így az embernek állandó félelemben kellett élnie: vajon eleget tettem? Vajon eleget teljesítettem? Megvan-e a száz százalék? Vajon bejutok-e a mennybe? Az ige meg Krisztus mellett akar bennünket tartani. Erre a kérdésre, hogy „mit cselekedjem”, valakinek azt mondja az ige: higgy az Úr Jézus Krisztusban! Filippiben is így borult le Pál elé a börtönőr: „mit cselekedjem, hogy üdvözüljek?” Pál azt mondja: higgy! „A te hited tartott meg téged” – mondja valakinek Jézus. Tehát nem azt mondja, hogy „nézzük, mennyit tettél”, hanem azt mondja: „nézzük, hogy hiszel-e?” Ha hiszel, meglehet! Hiszel-e az Isten Fiában?

Ezért nevezi a hitet a Biblia annak a csodálatos ajándéknak, amivel Jézus Krisztust és Istennek a szövetségét megragadhatjuk. Így jut el Krisztusig az ember. Sokáig én is azt gondoltam, hogy Jézus Krisztus a törvényt betöltötte – azt jelenti, hogy mi nem tudjuk megtartani a törvényt, nem tudjuk betartani az előírásokat, de Jézus Krisztus meg tudja tartani a törvényt, mert Ő büntelen. Egy ideje megértettem az igéből, hogy betölteni a törvényt nemcsak azt jelenti, hogy Jézus meg tudja tartani, Ő annak eleget tud tenni, hanem azt is jelenti, - és itt térünk át erre az ígére most, - hogy a törvény büntetését el tudja hordozni. Hogy a törvény átkát magára tudja venni, és el tudja hordozni!

Így jutunk el karácsonyig, mert ezért kellett Isten fiának emberré lennie. Ezért nem értem azokat a szektákat, akik Jézus Krisztus istenségét nem vallják, csak azt, hogy Jézus Krisztus tökéletes ember volt. De akkor hogyan tud eleget tenni a törvénynek? Hogyan tudja magára venni a törvény átkát? Hogyan tudja elhordozni az Isten bűn miatti haragját és ítéletét? Ezért fontos, hogy Jézus a keresztfán halt meg, mert Isten a kereszthalált megátkozta. Azt mondta: átkozott az, aki fán függ! Azt mondták a reformátorok: „Innen vagyok bizonyos arról, hogy az én

Jézus Krisztusom azt az átkot, amelyet én érdemelnék, magára vette, elhordozta.” A törvény büntetését vette magára Jézus a kereszten. Tehát, nehogy azt gondoljuk, hogy csak az én bűneimért halt meg Jézus, hanem az én bűneim büntetéséért is meghalt, és elhordozta az én bűneimnek a büntetését, ítéletét. Magára vette azt. Ezért kerül nekünk adventben Jézus Krisztus testet öltése a figyelem középpontjába, és az Ő szenvedése és halála! Így függ össze ez az egész!

Nagyon megragadott ez az ige, hogy „khozta a halálból a juhoknak nagy pásztorát, örök szövetség vére által, a mi Urunkat, Jézust”! Hadd beszéljek Istennek erről a csodálatos tervéről, amelybe beletartozott az advent, a karácsony, a nagy-péntek, a húsvét, meg még sok egyéb, de most ezek legyenek előttünk! Kihozta a halálból a juhok nagy Pásztorát – azt jelenti, hogy Isten nemcsak elhatározta ezt a velünk kötendő szövetséget, a velünk felvállalt közösséget, hanem ezért mindent meg is cselekedett! Sok szép történet van, de a Jeremiás könyve 38. fejezetében olvashatjuk azt a történetet, amikor Ebed-Melek kihúzza Jeremiást a sárból. Mindig azt hittem, hogy ez csak egy történet a Bibliában, hogy Jeremiást bedobják egy verembe. És ott van ez a kedves Ebed-Melek, a szerencsen, az udvari szolga, aki miután megtudja, hogy Jeremiást a verembe vetették, elmegy a királyhoz. Azt mondja neki: „... gonoszul cselekedtek azok az emberek mindazzal, amit Jeremiás prófétával cselekedtek, akik őt a verembe vetették, mert meghal ott éhen, mert nem lesz ezután semmi kenyér e városban. Parancsola azért a király Ebed-Meleknek, a szerencsennek, mondván: Végy magadhoz harminc embert, és vedd fel Jeremiás prófétát a veremből, mielőtt meghalna. Vőn azért Ebed-Melek harminc embert, és beméne a király házába, a kincstartó ház alá, és hozza onnét régi ruhadarabokat és elszakadozott posztókat, és alábocsátá azokat Jeremiásnak köteleken a verembe. Kivonák azért Jeremiást köteleken, és kihozták őt a veremből és lakik Jeremiás a tömlöc pitvarában.”

Ezt a történetet most belehelyeztem az emberi élet valóságába, és megláttam, hogy azért van leírva, mert azt akarja nekünk elmondani, hogy Jeremiás a sárból nem tud maga kijönni, és a király azt mondja Ebed-Meleknek: végy magad mellé harminc embert! Sose figyeltem erre, hogy harminc embert! Nem elég oda kettő? Két, jó erős férfi csak ki tud húzni egy Jeremiást a veremből! Ilyen nagy feladat Jeremiás kihúzása? És azt értettem meg, hogy amikor Isten szövetséget köt az emberrel, akkor ez a legfőbb célja: kihozni őt a sárból, a veremből, mert maga nem tud kijönni. A Zsolt 69,3 ugyanezt mondja. Az 1590-es Károli fordításban így hangzik: „Beleestem a mélységes sárba, melyben fel nem állhatok.” Tehát, a bűnös ember tehetetlenségéről és az Isten irgalmáról beszél, mert az a király, aki azt mondja Ebed-Meleknek, hogy „menj, végy magad mellé harminc embert, és húzzátok ki Jeremiást a sárból”, a mi Istenünkre utal, aki úgy rendelkezett, ahogy Luther megírta csodálatos énekében: „Én diadalmam, menj, siess, légy népem üdvössége! Bűn átkából mentsd ki hát, Fojtsd meg a ráleső halált: az embert térítsd hozzád!” mert a maga erejéből nem tud kijönni.

Isten végtelen irgalma az, hogy meglátta elveszett állapotunkat, és hogy a magunk erejéből nem megyünk semmire! Ki az, aki közülünk azt mondja, hogy én a saját erőmből születtem újjá? Én a saját erőmből tértem meg! Én a saját erőmből döntöttem Jézus mellett! És ki az, aki azt mondja, hogy én úgy jártam, mint Je-

remiás, vagy, mint a zsoltáros? „Lenyúlt a magasból és felvett engem” – mondja egy másik helyen az ige. Ugyanaz: lenyúlt a magasból és felvett engem, kihozott... Miért? Azért, mert nem tudok kijönni. Olyan jó, hogy pont a sarat említi az ige, mert a sárnak van egy olyan tulajdonsága, hogy az ember minél jobban ki akar jönni, annál mélyebbre süllyed benne! Olyan, mint a mocsár. Minél jobban szabadulnék, annál mélyebbre megyek. Hát így látjuk és így értjük meg, hogy mit jelent az, amikor Isten kihoz, és ezért nevezi a Biblia és a teológia is ezt a szövetséget, amit Jézus Krisztusban köt velünk Isten, kegyelmi szövetségnek, mert a cselekedeti szövetséget a bűneset következtében nem lehet végbevinni, nem lehet megtartani. Ezért ez az örök szövetség, amiben a kegyelmi szövetség gyökerezik.

Most térhetünk rá arra, hogy „örök szövetség vére által hozta ki a mi Urunkat, a Jézust, a juhok nagy Pásztorát”, mert tulajdonképpen ez a kegyelmi szövetség az Isten örök szövetségében, vagy ahogy Károli fordítja 1590-ben: „Örök testamentum által kihozta”. De én inkább azt mondanám, hogy „örök dekrétum által hozta ki a juhok nagy Pásztorát”, mert ez az örök szövetség egy örök dekrétum. Isten elhatározása, öröktől fogva való, elvégzett, változhatatlan akarata, melyben elhatározta, hogy fiaivá fogad, és Jézus Krisztus minden váltságát, igazságát és javait közli a hívővel. A Biblia szerint ez az örök szövetség, melyben Isten elhatározta, deklarálta, hogy a fiává fogad, és Jézus Krisztus minden váltságát, érdemét, igazságát, javait közölni fogja a hívőkkel, átruházza a hívőkre, az Övéire.

Ezt az akaratát íratta le Isten a Szentírás mindkét könyvében. Ezért nevezük Ótestamentumnak, meg Újtestamentumnak, vagy Ószövetségnek és Újszövetségnek, mert Istennek ez az örök akarata, örök szövetsége tündököl benne. Az Ószövetségben úgy, mint egy népnek ígéri Kánaánt mint a menny előképét, az Újszövetségben pedig úgy tündököl, mint a Krisztusban megnyert lelki javaknak az összessége. Ahogy az Ef 5,3-ban olvassuk: „áldott, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával a mennyekben, a Krisztusban”, ez az örök szövetség, amit Isten kijelent a Bibliában. Tehát, a Bibliából nekünk ezt az örök, változhatatlan szövetséget kell látnunk. Azért örök szövetség, mert örökké érvényes. Vissza nem vonja Isten, meg nem bánja, el nem törli, át nem írja!

Amikor az úrvacsora szereztetési ígéje elhangzik, és Jézus azt mondja: „ezt cselekedjétek, amíg eljövend!”, ez azt jelenti, hogy az egyháznak soha nem szabad elfordulnia az engesztelés tanától. Teológiánk soha nem változhat, mert Istenünk beszéde örökre megmarad. Tehát, az egyháznak nincs más teológiája, a Szentírásnak nincs más középpontja vagy más mondanivalója, mint az, hogy „örök szövetséget kötök velük”. Emlékeztek Ézsaiásnál, azután Ezékielnél milyen szépen olvasunk erről? Ki lehet keresni ott az igéket, hogy „örök szövetséget szerzek velük”. Miért? Azért, mert Isten garanciát vállal, hogy ez minden időben így lesz! Nem úgy van, hogy jön a posztmodern kor, és már máshogy fordul Isten az emberhez, vagy, ahogy gondolják a mai teológusok, hogy most már másként kell érteni a teológiát! Ma már modernül értjük. Ha Isten azt mondta, hogy ez örök, akkor mi úgy értjük, hogy ez örök! Ezt modernül is úgy értjük, meg konzervatívan is úgy értjük, hogy örök szövetséget szerzek velük. Miért? Azért, mert Isten garantálja, hogy minden időben ez lesz az üdvösség útja: Jézus Krisztus lesz az út, az igazság és az élet.

Örök szövetség, Istennek lehajló, aláhajló irgalma, Jézus Krisztusban megjelent szeretete, amely felől Isten olyan garanciát vállal, hogy ezt mindig érvényben fogja tartani. Azt hiszem, nincs olyan jogi törvény, amely mindig érvényben lenne! Bár a jogászok majd megmondják, hogy van-e olyan, ami mindig érvényben van, mert jön egy változás a politikában, a kormányzásban, aztán törvényeket eltörölnek, másokat hoznak. Isten törvénye az, ami örökkön-örökké érvényes. Van egy törvény ezen a világon, amire a hívő ember nem mondhatja, hogy „ó, hát már más világot élünk”! „Ó, hát már máshogy szokás!”

Egyszer egy lány megkérdezte egy lelkipásztortól, hogy „tessék mondani, nem gondolt még az egyház arra, hogy enyhíteni kellene a Tízparancsolaton?” S a lelkipásztor így válaszolt: „de, kedvesem, az egyház már nagyon sokszor gondolt rá, csak még Isten nem gondolt rá!” Milyen csodálatos, hogy érvényben van! Ha „örök szövetséget kötök velük”, azt jelenti, hogy ez a szövetség örök, sőt, túlnyúlik a teremtet világon is, mert annyira örök, hogy még akkor is érvényben lesz, mikor a világ elmúlik és ennek kívánsága is, amikor Jézus Krisztus visszajön ítélni élőket és holtakat! Ez a törvény, hogy Jézus Krisztusban és Jézus Krisztusért állhatok én ott a mennyben, és dicsérhetem a megöletett Bárányt, akkor is érvényben lesz! „Eljegyezlek téged magamnak örökre” – mondja Hóseás könyvében az ige, és itt gyökerezik a hívőknek a megtartatása; itt gyökerezik a hívőknek az üdvössége, amely el nem veszíthető. Ha Isten örök szövetséget köt, ha örökre jegyez el magának, akkor én az üdvösséget nem tudom elveszíteni! Ebben gyökerezik Istennek az irántunk való kimondhatatlan szeretete és irgalma!

És mit jelent az, hogy „örök szövetség vére által”? Azt jelenti, hogy a szövetséget vér nélkül nem léptették életbe. A Zsid 9,18 elmondja, hogy az első szövetséget sem léptették életbe vér nélkül, a sínai szövetséget, „mert Mózes, miután elmondta a szövetség ígeit, vette a bakok és a bikák vérét, és meghintette a népet ezekkel: ez annak a szövetségnek a vére, melyet Isten rendelt számotokra.” Tehát, azt jelenti, hogy ezt a szövetséget Isten vérrel pecsételte meg, mégpedig Jézus Krisztus vérével, az engesztelő áldozat vérével. Az örök szövetséget nem lehetett életbe léptetni, csak úgy, hogy a Fiú engedelmesen aláhajtotta magát Isten akaratának, és azt mondta: küldj el engem, itt vagyok én; életemet adom értük, és soha örökké el nem vesznek! Ezt az Ő vérével megpecsételte. Mi arra szoktunk hivatkozni a Jézus vérével kapcsolatban, hogy „vérontás nélkül nincs bűnbocsánat”, ez is ott van a Zsidókhöz írt levélben. Még olyanokat lehet találni benne, hogy „Jézus Krisztus lett a jobb szövetségnek kezesévé”, Jézus Krisztus lett az új szövetségnek a közbenjárója, vagy Jézus Krisztus lett ennek a szövetségnek a főpapja!

A Zsidókhöz írt levél azért szép, mert mindent Krisztusban lát. Azért fontos ez, hogy „örök szövetség vére által, a mi Urunkat, Jézust”, mert Isten elénk helyezi, hogy Jézus nélkül nincs üdvösség! Jézus nélkül nincs megtartatás! Jézus nélkül nincs megszentelés! Jézus Krisztus nélkül nincs örök élet, nincs üdvösség! Ezért Isten úgy döntött, hogy kihozza „a halából örök szövetség vére által a mi Urunkat, Jézust”, amellyel azt jelzi, hogy elfogadta ezt az áldozatot, vagyis megengesztelődött. A Jób 33,24-ben így olvassuk megint csak az 1590-es Károli fordítás szerint: „nem kell meghalnia, találtam engesztelést.” Tehát, az Ószövetségben felragyog Krisztus, és azt mondja: nem kell meghalni, nem kell a sárban elveszni, mert

ÖRÖK SZÖVETSÉG

találtam engesztelést! Isten ráteszi a pecsétet erre az engesztelésre, amikor kihozza a halálból az Ő egyszülött Fiát, Jézus Krisztust, aki a te Megváltód akar lenni, aki a te Szabadítód lesz vagy már az, aki a te Megtartód, mert megtart téged az örök életre.

Ez a szövetség, az eredeti görög szó, de a héber szó is a „börit” azt jelenti, hogy egyoldalú szövetség. Azért kegyelmi szövetség, mert egyoldalú. Egy szövetség akkor kétoldalú, hogyha mindkét félnek van benne valamilyen dolga, valamilyen kötelezettsége. Érték, ellenérték; belead valamit. A Bibliában ez a szó, hogy „szövetség”, tulajdonképpen azt jelenti, hogy „egyoldalú szövetség”. Azért, mert Isten tudja, hogy te nem tudsz tenni semmit. Majd ha ebben a szövetségben benne leszel, arról Isten rendelkezik, hogy azért mégis milyen hálaival tartozol a szabadításért, de azért egyoldalú szövetség, mert ez az Isten kegyelmes aláhajlása a bűnös emberhez. Ha nem ilyen szemmel olvassuk a Bibliát, nem fogjuk megérteni! Isten aláhajol a bűnös emberhez és meghirdeti az Ő akaratát, kihirdeti az Ő dekrétumát, az Ő örök akaratát, hogy el ne vessz! Ezért jöjj a mi hatalmas Urunkhoz, fáradt, nyomorult, ó, jöjj ide! Itt van közöttünk ez az Úr! Erre az ünnepre készülünk, amikor Isten akarata végbement, és mi hálásan, újból és újból megköszönjük ezt az örök szövetséget, amellyel kihozta a juhok nagy Pásztorát, és amellyel beviszi az Ő népét a mennyországba!

Ámen.

Imádkozzunk!

Olyan nagy kegyelem az, amiről itt hallhattunk az igéből, mennyei Atyánk. Megfoghatatlan előttünk ez a csodálatos szeretet, ez az egyoldalú lehajlás, ez a drága irgalom és könyörület, ahogyan Ebed-Melek meglátta Jeremiást a sárban, és a királytól engedélyt kért arra nézve, hogy kihúzza onnan, mert különben meghalt volna. Köszönjük, Urunk, hogy mi is meghalnánk, ha Te nem könyörülsz rajtunk. Mi is elvesznénk, éhen pusztulnánk, hogyha Te le nem hajolsz, és el nem küldöd a Te egyszülött Fiadat utánunk, hogy a pusztulás gödréből, a sáros fertőből kivonja a mi lábunkat, és nemcsak ki akarja vonni, hanem még sziklára akar tenni bennünket, biztos alapot helyez lábaink alá. Köszönjük, Urunk, hogy valóban a váltság ragyog előttünk a Szentírásban, ez a csodálatos szövetség, amelynek Közbenjárója lettél, amelynek golgotai áldozatod volt a vérrel való megpecsételése, amely érvényben van ma is. Köszönjük Neked, hogy örök érvényben van, nem fogsz rajta változtatni, és azért nem kell rajta változtatni, mert jó és tökéletes!

Köszönjük Neked, Urunk, hogy az adventünket is Te áldod meg. Adj nekünk csöndet a szívünkbe, lelkileg készülést! Adj nekünk sok áldott ígét az ünnepek alatt! Kérünk Téged, hogy áldd meg ezt az egész teremtett világot, és könyörülj még rajtunk Jézus Krisztusért, a mi drága Megváltónkért!

Ámen.